

saa længe det ærede Medlem deltager i Diskussionen. Det antager jeg nok, han skal besøge. Men han maa dog finde sig i, at vi andre, som regner med de mellemste Lag i By og paa Land, tager den anden Side op.

Men a propos Monopoler. Der eksisterer jo ogsaa andre Monopoler i Samfundet end de rent kapitalistiske. Der findes et Monopol, som er i Færd med at vokse op til at blive meget stærkt i Samfundet. Det er et Monopol, som det ærede 10de Medlem for Hovedstaden kan tale med om. Det er Strejkemonopolet, det er Arbejdsuvillighedsmonopolet, det er det Monopol, som vi saa, f. Eks. ved Telefonstrejken, eller som vi har set ved Havnestrejken, at der findes en Kreds af Mennesker, som tiltager sig Monopolet paa Udførelsen af Telefonbetjening eller af Havnearbejde. De paagældende finder paa at strejke; for at blive ved Telefonstrejken, finder de endogsaa paa at strejke under Forhold og Omstændigheder, hvor de vedkommende Telefondamer faar en Lønning, der er af den Natur, at jævnt stillede Forældre maa bede Vorherre fritage dem for at faa deres Sønner gift med de Damer, thi det vil være ganske umuligt for dem at tilfredsstille dem økonomisk. Der er et Krav om Lønninger af et Omfang, som man ikke havde drømt om for en Tid tilbage, og som ligger langt over, hvad der ydes i Statens Tjeneste paa tilsvarende Omraader. De stiller Kravet, de faar det ikke gennemført — de nedlægger Arbejdet. Samfundet bliver ikke betjent med Hensyn til Telefon. Regering og Rigsdag, den offentlige Mening i Landet er imod dem, men de har Monopolet i deres Haand, det er ikke tilladt andre at træde ind i deres Sted; de dominerer ganske roligt Samfundet.

I denne Situation vilde det forekomme mig naturligt for det ærede Medlem at beskæftige sig lidt med det Monopol, som Arbejderne er i Færd med at skaffe sig, et Monopol, som Samfundet ogsaa paa et givet Tidspunkt kan være interesseret i at bekæmpe paa samme Maade, som det bekæmper det økonomiske Monopol. For saa vidt er der flere Slags Monopoler. Det ærede Medlem interesserer sig kun ensidigt for det økonomiske, han synes at interessere sig noget mindre for de sociale Monopoler, som man er i Færd med at føre frem.

Ordføreren (Gunnar Fog-Petersen): Det ærede Medlem (Asger Karstensen), som nu talte, brugte den Vending om mit Parti, at Partiet var fjendtligt sindet mod Erhvervene. Det ærede Medlem har ingen som

helst Ret til at bruge en saadan Vending, har intet at holde sig til, hverken i vort Program eller vor Politik. Jeg vil derfor tilbagevise denne Beskyldning mod Partiet, som det ærede Medlem fremsatte.

Borgbjerg: Hvad det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen) sagde om Telefonstrejken og om Strejkemonopolet, skal jeg ganske lade ligge. Jeg tror ikke, det vedrører denne Sags Behandling. Ellers kunde jeg indlade mig paa Spørgsmaalet om Lockout-Monopol og meget andet; men jeg tror, det vilde føre Debatten langt ud over Rammerne for denne Forhandling.

Med Hensyn til det, som det ærede Medlem sagde om industriel Parlamentarisme, at den vilde ødelægge Industrien her og overalt i Verden, hvor den blev indført, vil jeg bemærke, at ganske det tilsvarende sagde man om den almindelige borgerlige Parlamentarisme, om det almindelige politiske Demokrati: Om det sagde man i Enevældens Dage, at skulde Folket tale med og raade med i Staten, over Statsfinanserne o. s. v.; saa vilde det hele gaa ad Undergangen til. Men Enevælden faldt, vi fik Parlamentarismen, vi fik Demokratiet. Som det er gaaet saaledes paa det politiske Omraade, hævder vi, at det vil gaa paa det økonomiske. Udviklingen lader sig heller ikke der standse. At vi er kommet et ganske godt Stykke Vej, og at man, selv i Arbejdsgiverkredse, ikke anser det for en helt skæbnsvanger Vej, viser sig derigennem, at da den højtærede Statsminister indbød Arbejdsgiverne og Arbejderne til en foreløbig Forhandling om Spørgsmaalet om Arbejdernes Andel i Bedriftsledelsen og eventuelt i Udbyttet, har begge Parter sagt ja til en saadan Forhandling; man har ikke paa Forhaand stillet sig principielt afvisende.

Naar det ærede Medlem sagde, at vi Socialdemokrater var bedst tjente med — det forstod han meget vel —, at Højre viste en reaktionær Politik paa dette Omraade, saa tager han fejl. Det gælder ikke et Socialdemokrati som det danske. Vi ønsker Udvikling, vi ønsker, at de konservative Kræfter i Samfundet er fornuftige nok til at imødekomme Tidens Krav. Vi ønsker ikke en Katastrofe. Vi er ikke Katastrofepolitikere. Vi glæder os derfor ikke over, men vi beklager, at det ærede Medlem ikke ved denne Lejlighed har haft mere Indflydelse i sit Parti. Vi beklager, at det ikke er ham og det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt (Birck), der